

May Bili ang Pagpaabut



Nganong dili man
ko mabunyagan
karon?

Ni Jessica Larsen

Gibase sa usa ka tinuod nga istorya

“Ang pagpabunyag sama ni Jesus . . . mao gayud ang gusto nakong buhaton” (Children’s Songbook, 104).

“Karon magkat-on kita og bag-kong kanta,” mipahibalo si Sister Reid. “Gitawag kini og ‘Bunyag.’ Ang tanan mopiyong ug maminaw sa musika.”

Mipiyong ko ug mirelaks sa akong gilingkuran. Ang pyanista nagsugod sa pagpatukar og huni nga nindot ug makalipay, sama sa nag-agas nga tubig. Dayon si Sister Reid nagsugod sa pagkanta: *“Didto sa sapa sa Jordan, si Jesus gibunyagan, pinaagi sa pagtuslob ni Juan nga Bautista.”*

Gibati nako ang luha nga midagayday sa akong aping. Gisulayan nako og pahid sa di pa makamatikod si Mama, apan ulahi na. Si Mama ang presidente sa Primary, ug kanunay niyang makita ang tanan. Akong nakita si Mama nga mitan-aw nako ug magulanong mipahiyom. Nasayud siya nganong naghilak ko.

Human og simba, ang akong gamayng manghud, si Julie, nag-hum sa kanta sa among pagpauli. Nagpabilin kong hilum.

“Ganahan kang magkolor tang duha?” Nangutana si Julie dihang nangabut na mi.

Milingo-lingo ko. “Tingali unya. Duna pa koy unang buhaton.”

Akong nakita si Papa sa sala. Naglingkod siya sa iyang paborito

nga lingkuranan nga may abli nga libro sa iyang paa. Ganahan siyang magbasa samtang sila si Julie, si Mama, ug ako moadto sa simbahan.

Miginhawa ko og lawom. “Pa?” Miingon ko. “Mahimo ba kong magpabunyag?”

Gisira ni Papa ang libro ug iya kong gipalingkod tupad niya.

“Ah, Sadie. Nag-istorya na ta bahin niini. Ang akong tubag dili lang gihapon,” miingon siya.

“Apan ganahan gyud ko!” Miingon ko. “Nag-otso anyos na ko pipila ka bulan ang milabay, ug gihunahuna na nako kini og maayo. Nasayud ko nga ang Simbahan tinuod, ug samtang nagkadugay, mas nagkadako ang akong gusto nga mabunyagan.”

Milingo-lingo si Papa. “Sa akong pagtuo gamay pa kaayo ka nga mohimo nianang dako nga desisyon. Apan kahibalo kang gihigugma ko ikaw.”

“Nahibalo ko,” miingon ko. Nasayud ko nga gusto ni Papa ang pinakamaayo para nako. Wala lang siya magtuo nga andam na ko niini nga pagpili.

Midagan ko sa akong kwarto ug miduko sa akong ulo. Nag-ampo ko og hugot kaysa kaniadto. “Langitnong Amahan, gusto gyud ko nga magpabunyag. Palihug tabangi si Papa nga makasabut.”

Sa una wala ray nahitabo, apan padayon kong nagluhod. Ang huni sa kanta nga “Bunyag” misulod sa akong hunahuna. Pagkataud-taod, wala na kaayo ko maguol. Apan, kalinaw ang akong gibati. Nagsugod ko sa paghunahuna sa tanang butang nga akong mahimo, bisan og dili pa ko mabunyagan.

Makapadayon ra gihapon ko sa pag-ampo ug pag-adto sa Primary. Mahimo ko nga ehemplo ni Julie, ug tingali mohangyo ko ni Mama nga magpuasa para nako sa sunod semana.

Ang malinawon nga pagbati nagpabilin kanako samtang miadto ko alang sa panihapon. Wala ko masayud kon kanus-a, apan ugma damlag mabunyagan ra ko. Ug may bili gayud ang pagpaabut.

Unom ka bulan ang milabay, duha ka adlaw sa wala pa ang iyang ikasiyam nga birthday, ang papa ni Sadie mitugot nga mabunyagan siya. ■

Ang tagsulat nagpuyo sa Texas, USA.



KON KAMO KINAHANGLANG MAGHULAT

- Pagkat-on kutob sa mahimo mahitungod sa ebanghelyo.
- Hunahunaa ang bunyag ug magmaya kon kanus-a ka mahimong bunyagan.
- Pangayo og panalangin sa priesthood kon imong gikinahanglan.
- Hinumdumi, ang Langitnong Amahan ug si Jesus nahigugma kanimo ug maminaw sa imong mga pag-ampo.